

Inleiding 20 zondag door het jaar b. 19 aug. 2018

Uitgenodigd zijn we hier in de naam van de Vader, Zoon en heilige Geest.

Welkom in de viering ; We kennen allemaal wel van die korte levenswijsheden die in al hun simpelheid vaak toch een grote waarheid bevatten. Vaak staan ze geschreven op een bordje of tegeltje in de gang , of zijn ze verzameld in een geschenkenboekje of dag scheurkalender.

Ook in de bijbel staat zo'n bundel met spreuken over levenswijsheden. Er staan losse spreuken in , maar ook wordt de wijsheid zelf ten tonele gevoerd in de gestalte van een Vrouw. Met Vrouwe Wijsheid wordt het goddelijke bedoeld.

Mevrouw Wijsheid spreekt ons in de eerste lezing toe over wat volgens haar goed en verstandig leven is . Ze nodigt ons uit haar weg te gaan, haar zelf gebakken brood te eten en haar wijn te drinken en zo te delen in haar leven, inzicht en beproefde wijsheid. Eten en drinken staan in de bijbel voor leren. Oftewel hoe leer je om verstandig samen te leven volgens Gods vredelievende en rechtvaardige richtlijnen.

Ook Jezus geeft brood . Hij zelf zegt dat Hij het levend Brood is, brood dat leven geeft. Als je echt verstandig en wijs wilt leven, voed je dan met mijn woord, met mijn mentaliteit , met mijn inspiratie. `Wie mijn vlees eet en bloed drinkt, blijft in mij en ik in de Vader`. Het is de vierde en laatste zondag op een rij dat we lezen uit de Broodrede van Jezus bij Johannes. Met die `Ik ben `uitspraken van Jezus - 7 in getal – probeert Johannes als het ware de kern van wie Jezus is in een woord , in een puntige uitspraak te vangen.

Echt wijs en verstandig leven is – dat weten we allemaal- zoveel meer dan onze hersenen kunnen bevatten. Het zou onwijs zijn als mens daaraan voorbij te leven. We willen daar straks verder bij stil staan.

Maken we het eerst stil in onszelf , proberen we onszelf ervan te doordringen dat we iedere dag leven en werken onder Gods aangezicht

Erkennen we voor God en elkaar dat we allemaal maar mensen zijn met onze eigen plus en min punten. Brengen we beiden kanten voor Gods aanschijn in het gebed en gezang om vergeving.

Overweging 20 zondag door het jaar b. 19 aug. 2018

We leven in wat we noemen een geseclariseerde wereld. Dat betekent dat steeds meer mensen het moeilijk vinden om het leven en alles wat zich daarin afspeelt op God te betrekken.

Voor veel natuurverschijnselen zijn immers wetenschappelijke verklaringen gevonden en voor zover dat nog niet zo is, is ook vaak de overtuiging dat, dat binnen korte of op nog wat langere termijn ooit wel zal gebeuren.

Zo zijn er momenteel ook wetenschappers die beweren dat wat wij God noemen slechts een stofje is in onze hersenen dat gaat werken als je b.v. in diepe ellende komt, als rampspoed je overvalt. Nood leert bidden. God is in die opvatting een uitvinding om het met de ellende in je leven uit te houden. Kortom : de geest is een product van onze hersenen. Zijn wij als gelovigen in de westerse wereld een uitstervend ras aan het worden? Sterker nog hebben we God niet meer nodig? Is de nieuwe wijsheid dat God overbodig wordt?

Maar, zo leren ons de oude verhalen in de bijbel, leven is zoveel meer dan onze hersenen kunnen bevatten en ooit door de wetenschap te achterhalen is.

God is van een totaal andere orde dan een stofje in onze hersenen. Wij, mensen hebben toegang tot God. Een mens is een wezen dat boven zichzelf uitstijgt.

We zongen er weer over in het openingslied "Heer onze Heer, hoe zij gij aanwezig en hoe onzegbaar ons nabij. Gij zijt in alles diep verscholen, in al wat leeft en zich ontvouwt. (Tjeu vorige week). God is deel van ons wezen. Wij komen uit zijn scheppingsadem voort zegt het scheppingsverhaal.

We voelen als van nature aan dat een platte kijk op de werkelijkheid niet voldoet. In ons – of we ons gelovig noemen of niet - is er ook iets van een diepe overtuiging dat dit niet alles is wat er is.

Wie enkel zijn hersenen gebruikt om te leren kennen sluit zijn menselijk bewustzijn op in een gevangenis, wordt plat, hij verdwijnt als mens in de geschiedenis zegt de grote natuurkundige Einstein al .

In dezelfde zin zegt de eerste lezing ons vandaag : Laat je onnozelheid, je dwaasheid varen, bewandel de weg van Wijsheid, maak je haar inzicht eigen, en je zult leven. Wijsheid wordt hier een speciale vorm van kennis genoemd. De wijsheid hoort bij God, ze is een kenmerk, een eigenschap die God nodig had bij het scheppen van alles wat er is. Die wijsheid is deel van God die in de wereld aanwezig is, ook in ons mensen. En daarom doen mensen er verstandig aan Gods wijsheid met menselijke wijsheid te beantwoorden.

'Kom en eet', zegt vrouwe wijsheid'. 'Kom en eet' zegt Jezus. Hij nodigt uit, Hij deelt zichzelf mee, Hij geeft zich als voedsel en drank, als het levende brood dat uit de hemel is neergedaald, het brood van Gods liefde, vrucht van de aarde en het werk van onze handen, bidden we vaak voor de aanvang van het eucharistisch tafelgebed.

Johannes stelt Jezus in het evangelie van vandaag zelfs voor als het vlees geworden Woord en leven van God zelf. "Dit brood, deze wijn, het is mijn lichaam ,dit is mijn bloed. Ik ben het zelf !" Hij, in heel zijn persoon zoals Hij is , is zelf als het ware voedsel voor onze ziel, waardoor wij meer wijsheid en inzicht kunnen verwerven over wat verstandig en wijs is in het leven .

De evangelist Johannes kent niet zoals de andere evangelisten, een tekst over het laatste avondmaal. Hij kent alleen de Broodrede.

Het gaat Johannes daarbij wel om hetzelfde als waar het in de teksten bij de andere evangelisten op het laatste avondmaal overgaat. Ook Johannes wil zo doorgeven dat Jezus zelf zielsveel hoopt dat zijn manier van leven, zijn levensinzicht en verworven wijsheid, door velen na hem , door ons zal worden opgenomen, geleidelijk meer word eigen gemaakt, verteerd en verwerkt. Het is meer mystieke taal, liefdestaal, van een mens die heeft lief gehad tot het uiterste. Het blijven daardoor ook geheimzinnige woorden, je kunt ze eigenlijk maar moeilijk uitleggen of verklaren. Voor iemand die alleen rationeel naar de werkelijkheid kijkt, wartaal.

Dat was ook al in de tijd dat Johannes zijn evangelie schreef, want er staat : de joden raakten daarover in twist en zeiden 'hoe kan hij ons zijn vlees te eten geven.

Tot slot nogmaals de vraag waarmee ik begon. Verdwijnt God en religiositeit geleidelijk aan steeds verder uit onze samenleving ? Wordt God overbodig? God is niet meer zoals vroeger vaak een vanzelfsprekende aanwezigheid Om de wereld en het leven te verklaren hebben we God niet meer nodig. God is geen vuller van de gaten in ons denken. Gelovig zijn is een andere manier van kijken die tot een levensgevoel wordt. Hoe meer de wetenschap ontdekt hoe meer we ook onder de indruk kunnen raken van het wonderlijk mysterie van veel dingen . Je ziet wat je wilt zien.

Daarom is het ook goed en nodig dat we met elkaar blijven zingen en belijden , wat we in het openingslied zongen en in het breken en delen van het brood belijden . " Heer onze God hoe zijt Gij aanwezig en hoe onzegbaar nabij .Gij zijt in alles diep verscholen, in alwat leeft en zich ontvouwt. Maar in de mensen wilt gij wonen met hart en ziel aan ons getrouwd ". Amen